

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Decemb. Satis est Domine, satis est. Xaverius.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

stea cum exultatione portes manipulos: esto sollicitus, & tristis, dum venerit tempus messis. Sicut hoc ipsum gaudis D. Augustinus: (a) *Geme in arva gaudeas in horreo.* Talia sequentur in caelis praemia, qualia praecesserunt in terris opera. Quilibet tuorum operum est filius; quia, nimirum illorum haeres legitimus. Si sis ambitiosus honoris, eris in honore quia opera, quibus aspiras ad honorem, sunt in honore. Ideo honore non est dignus, qui honorem quaerit, sed quem honor quaerit. Verissime igitur Augustinus: (b) *Honore te quaerere debet, non ipsum.* Manes semper homo, hoc est, aequè vilis, etiam honore excellior aliis hominibus: *Simia collo aurum gestans, adhuc est simia; & asinus talenta gestans, adhuc more suo rudit;* ut Gregorius Nazianzenus in carmine ad Nicobulum:

Aurum asinus gestans, plus non est corpore praesentis.

2. DIES DECEMB.

Satis est Domine, satis est. *Xaverius.*

S. Xaverii I.
laus.

Satis est, vox est non advena in terris, sed incolae in caelis. A quo nunquam Monarcha, audita est haec vox Xaveriana? Quis unquam par Crasso, inter divitias; Alexandro, inter victorias; Augusto, inter honores; Pompeio, inter triumphos; Caesari, inter dignitates; Hannibali, inter trophaea? quis denique fuit tam fortunatus pullus fortunae, ut pronuntiaverit illas binas voculas, Satis est? Sed licet Xaverio satis fuerit gaudiorum; nunquam tamen satis laborum. Quis unquam aut obeundine-

(a) *Serm. 254. de temp.* (b) *Hom. 13. & 50.*

gorii, aut consequendi quæstus, aut comparandæ gloriæ cupiditate, tam brevi tot loca adire potuit, quàm celeriter Xaverius, alienæ salutis ardore senavigavit? In primis lustravit Europam; & in eâ Galliam, Italiam, Germaniam, Hispaniam, Lusitaniam Provincias (civitates enim percurrere, immensum foret) peragravit. Inde se contulit fulminis more in Africam; ex eâ in Indias, ac tandem infinitatem Asiæ, ad Sinas profectus, passibus suis fuit emensus; ulterius progressurus, nisi aut ipsum vita, aut orbis defecisset. Certè illius beneficentiæ, (ut S. Hieronymi verbis utar) totus erat angustus orbis. Unde tanta fuit Barbaris de Xaverii virtutibus æstimatio; ut quia ejus vita erat irreprehensibilis, tota una, tota sui, tota omnium, cum injuria Divinitatis fuerit habita Divina. Imò Japonii Boncii coegerant comitia, (a) ut Xaverium consecrarent Deum, Arâ, sacrificiisque colendum; miseruntque ad illum nuntios, per quos Divinos illi deferrent honores. Respondit ipse: Indignum, qui sum creatura, & vultis Creatorem esse? Non potuit tamen obstare, quin procumbentes ingenua, pedes ejus adorarent osculis.

II. Gloria est Christianæ Religionis, tales educasse viros, per quos ipsa religio posset ita periclitari. Sic quosdam consecrat Virtus, usque ad simulationem sinceram Deitatis. Vigor animi, majestas vultus, suada sermonis, beneficentia manus, quasi Divinitatem aliquam objecit Barbaris Xaverium. Quæres nunc, ex quo fonte scaturit illa tanta Xaverii, quantam nemo satis potest admirari, Virtus; & quæ illius comes, gloria? singula cum otio percurrenti, non occurreret aliud quàm, cum jam Parisiis incumberet
(a) Niremberg. de arte vol. 5. c. 15. Ppp 2. stu-

studiis, ac in bivio quasi viæ, deliberaret de ineundo cursu viæ, magna animi excelitate, totum se Deo quocumque demum vocaret, promptum se eidem offerret. Quasi illud Isaiaë, Deo reponeret: (a) *Ego ego, mitte me*, ac si diceret: fortassè sollicitus quem ad ultima terrarum mittas, qui tuum honorem longè, lateque propaget, & dices: (b) *Hominem non habeo. Ecce ego*: homo promptus, pro tenihil meture; propter te, nihil non audere. Nullus est servus, te viat licet durissimam servitutem, qui tam impensè desiderat è servitute manumitti, ad libertatem manuduci; quàm ego à te, ubi, ubi denique mitti. Non ego is sum, qui quasi uni mihi natus, velim illum è cœlo haustum spiritum conscribi angustis unius domicilii parietibus, aut urbis mœnibus, aut Prævinciæ finibus, aut Regionis limitibus. Totus mundus, erit meæ pro te industriæ campus: Te amant Patria est, non modò omne solum, sed omne salum. Quin etiam quò ero remotior ab illâ, quæ in terra est Patria; eo ero vicinior illi, qui in cœlis est Pater.

III. Quid dubitas? *Ecce ego* futurus te auspice tuum & propagator nominis, & propugnator Numinis. Si occurrant montes, conscendam; si alpes, transscendam; si Maria, illa velis, remisque non fugiam, sed trajiciam. Etiam in barbaro Oceani elemento, ubique reperiam portum, quia ubiq; circumfero Deum. Sim licet transmarinus, sim transalpinus, Tibi ubiq; sum proximus, & tu mihi intimus. Si objiciant leæ cervi nivium, illos calcabo. Ardeo pro te algere. Tamen tui amore accendunt conculcatæ pedibus nives, quàm ad notæ pectori faces. Fortassè dices, me tendendum solitudine? Nunquid & ibi est Jesus? Ergo

(a) c. 6. 3. (b) Joan. 5.

Decemb.

Tessera.

965

& salus. Tamen si duo, sufficimus. Si delectent turbæ, nos duo turba sumus, sed sine turbine. Iterum ergo: *Ecce ego*. Habes, qui te sequatur; habes, & qui in omnibus obsequatur. *Ecce ego*; cui pati pro te mala omnia, non tantum est votum, sed summa votorum. *Mitte me* vel ad mundi extremum; etiam illic libenter emittam extremum spiritum? *Mitte me*, & è vestigio, cuiusque rei in circulo meo retardanti, nuntium remittam. *Mitte me*, ubi sol torret; frigusurit, Aquilo sœvit. Quid timeam, ubi meo non tantum ades lateri, sed in uestro? *Mitte me*, ut intelligat posteritas, quid Deus potuerit Xaverio milite: quid Xaverius Deo Duce. Exauditus fuit Xaverius pro sua in Deum fiducia, & paucis annis Regna sexaginta sex per sola in Japoniam explicata, fuerunt Xaverianæ virtutis palæstra, certaminis arena. Cæsaris auspiciis undecies centena millia militum cæsa dicuntur: Xaverii unius manu supra duodecies centena millia, à primordialis criminis morte ad vitam sunt revocati. Ut videas quantum major Cæsare Xaverius; quid pluribus, ut viverent, concessit, quam Cæsar, ut morerentur, coegit. Sed satis est de Heroë, de quo nunquam satis.

Xaveriana satis vox, solum est nota beatis.

3. DIES DECEMB.

Vix germinat granum Virtutis, sine palea vanitatis.

Gerson. collat. pro licent.

Gloria Dei in omnibus querenda. **I**N hoc mundo, velut in inculto agro parum est tritici, multum zizanii. Si crescat granum Virtutis; miscetur & palea vanitatis. Denique in hoc sæ-

Ppp 3

culo